

DE POORTEN VAN DE VIJAND IN BEZIT NEMEN

Goedemorgen iedereen. En blij om vanmorgen weer terug te zijn in de tabernakel om vandaag voor de zieken te bidden. Het is meestal dat we proberen hier zo nu en dan te komen en—en te bidden voor de mensen die van verschillende plaatsen komen voor gebed.

En nu zullen we nu binnenkort vertrekken voor de Californië- en Westkust-bijeenkomsten. En we vragen zeker om uw gebeden, dat de God des hemels ons daar genadig zal zijn en ons geweldige diensten zal geven.

Ben pas gisteren aangekomen, of gisteravond eigenlijk, laat. En gisteren was één van de... Wel, eergisteren en gisteren waren een van de grote gedenkwaardige dagen in mijn leven. Er... Ik ken minstens twee mensen of drie in het gebouw die gisteren getuige waren van het neerkomen van de Here. En er gebeurde iets geweldigs en wonderbaarlijks, maar ik heb vanmorgen niet de tijd om u erover te vertellen. Maar volgende zondagmorgen misschien, voordat we vertrekken, heb ik misschien tijd in de boodschap om—om het u te vertellen. Zo de Here wil, zal ik er zijn, tenminste om voor de zieken te bidden, op zondagmorgen. We willen misschien rond het middaguur vertrekken, zo mogelijk, voor de San Jose-bijeenkomst, in San Jose, Californië. En als u enige mensen kent daar aan de Westkust, zal dat, geloven we, misschien het uur zijn waar ik zo lang naar heb uitgekeken—de verandering in mijn bediening die eraan komt. En het is zo dichtbij; ik dacht dat het gisteren zou gebeuren. En ik geloof dat het nu meteen zal zijn en het zal ver boven alles uitgaan wat we tot nog toe gezien of gehoord hebben. Nu, onthoud: dat is ZO SPREEKT DE HERE. Ziet u? En dus verwachten we het gewoon elk moment.

En we zullen de bijeenkomst nu hebben op het tentoonstellingsterrein. Ik geloof dat dat juist is, nietwaar, Gene? Op het tentoonstellingsterrein bij het San Jose, Californië. En het zal een tiendaagse bijeenkomst zijn beginnend op de 20e tot en met het 29e, in—in San Jose. Nu, gedenk ons gewoon en bid voor ons.

Nu, we hebben ongeveer, als we er op tijd uitkomen, ongeveer anderhalf uur de tijd nu dat we onze diensten gaan beginnen, om voor de zieken te bidden en het Woord te brengen. Ik heb vanmorgen een klein passage uit de Schrift uitgekozen, twee plaatsen in de Bijbel, om over te spreken.

Maar voordat we spreken, laten we even onze hoofden buigen voor gebed.

² Allergenadigste God, wij naderen nederig tot Uw troon van genade vanmorgen, als onwaardige kinderen, maar komen met een onvervalst geloof in God dat ons gegeven is door de Heilige Geest, en Zijn immer-tegenwoordigheid bij ons, en door een belofte van de Here Jezus dat als wij nederig zouden komen en iets in Zijn Naam zouden vragen, ons verzoek zou worden toegestaan. Daarom kijken wij niet terug naar onze eigen verdiensten, want die hebben we niet, maar we kijken terug naar de verdiensten van Golgotha, waar onze genade ons vrijelijk werd gegeven door de Zoon van God. En we kunnen nauwelijks de tranen terugdringen die ons over de hals zouden lopen, wanneer we denken aan onszelf, de onwaardige mensen, en hoe dat door Zijn genade daar op Golgotha Hij dat voor ons deed, zodat wij zo dicht bij God gebracht konden worden, zelfs tot verwantschap. En nu zijn wij zonen en dochters voor Hem.

³ En wij komen vanmorgen, Here, onder dit kleine dak om onszelf op te dragen en voor dienstbaarheid, onze zonden belijdend en—en in goddelijke aanbidding. Wij vertrouwen erop dat U met ons zult zijn en ons een geestelijk inzicht zult geven van Uw nabije komst zodat wij onze harten dagelijks mogen voorbereiden op die grote gebeurtenis, waar al duizenden jaren naar is uitgekeken. Waarlijk is heel de natuur aan het zuchten, roepend om verlost te worden. En onze geesten binnenin ons, Here, belijden voortdurend “dat wij pelgrims en vreemdelingen zijn en dit niet ons thuis is, maar wij zoeken een Stad welker Bouwmeester en Maker God is.” Wij kijken ernaar uit dat die geweldige tijd komt.

⁴ Here, wij willen eraan denken, dat deze samenkomsten . . . wanneer wij hier samenkomen bidden wij voor Uw kinderen die ziek en aangevochten zijn. En wij vragen dat U ons vandaag op een heel bijzondere manier zult ontmoeten, om alle ziekte en kwalen onder ons te genezen. En het moge zijn, Here, dat deze belofte waar ik zonet eerder over gesproken heb, tijdens de ontmoeting daar met U gisteren, vlak na zonsopgang, en hoe dat U het keer op keer weer bevestigde. En wij voelen dat het uur heel dichtbij is. En moge dit de dag zijn, Here, dat het zal gebeuren, dat U de bediening zult veranderen, Here, in iets dat meer genadiglijk zal zijn voor Uw volk.

⁵ En nu, Vader God, willen we niet alleen voor dezen hier bidden, maar voor diegenen over de wereld verspreid, die behoeftig zijn, zowel geestelijk als lichamelijk. Geef aan hen, o Here, de verlangens van hun hart, want Uw kinderen worstelen er in deze tijd mee. De onderdrukking van de vijand is zo sterk, maar Gij zijt sterker. Want er staat geschreven: “Groter is Hij Die in u is dan hij die in de wereld is.” Daardoor overwinnen wij. Spreek tot ons door Uw geschreven Woord. En als wij vanmorgen

vertrekken, mogen wij zeggen zoals zij die van Emmaüs gingen: “Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak op de weg?” Wij vragen het in Jezus’ Naam, Die de belofte gaf. Amen.

⁶ Ik lees nu voor uit twee plaatsen in het boek Genesis. Een ervan staat in het 24e hoofdstuk, te beginnen met het 56e vers; het luidt als volgt.

En Hij zei tot hen: Houdt mij niet op, daar de HERE mijn weg voorspoedig gemaakt heeft; laat mij heengaan dat ik tot mijn meester mag gaan.

En zij zeiden: Wij zullen het meisje roepen, en het uit haar mond vragen.

En zij riepen Rebekka, en zeiden tot haar: Zult gij met deze man meegaan? En zij zei: Ik zal meegaan.

En zij lieten Rebekka heengaan met haar zus- . . . hun zuster en haar voedster, en Abrahams knecht . . .

En zij zegenden Rebekka en zeiden tot haar: Gij zijt onze zuster, wordt gij de moeder van duizenden miljoenen, en laat uw zaad de poort bezitten van hun haters.

⁷ En in Genesis 22, 15e vers, lezen we.

En de Engel des Heren riep tot Abraham vanuit de hemel voor de tweede keer,

En zei: Bij Mijzelf heb Ik gezworen, spreekt de HERE; want omdat gij dit gedaan hebt, gij heb niet ont- . . . onthield niet uw zoon, uw enige zoon,

Voorzeker zal Ik u grotelijks zegenen, en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de sterren des hemels, en als het zand . . . aan de oever van de zee; en uw zaad zal de poort van zijn vijand in bezit nemen;

En in uw zaad zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij Mijn stem gehoorzaam geweest zijt.

⁸ Nu, moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woorden. Nu, ik zou graag willen nemen—als het een tekst genoemd zou worden—mijn onderwerp vanmorgen, als eerste, is: “Beproeving voor beloofde poorten.” En het onderwerp is: *De poorten van de vijand in bezit nemen.*

⁹ God had de patriarch op de proef gesteld, want Hij had hem een belofte gedaan. En wanneer God een belofte doet, wil Hij er zeker van zijn dat deze persoon de belofte waardig is voordat Hij vervult wat Hij heeft gezegd, of wat Hij belooft. Dus Abraham werd beloofd dat door zijn zaad de hele wereld gezegend zou worden—dat hij een zoon zou krijgen. En deze zoon, uit hem een Zaad zou voortkomen dat de hele aarde zou zegenen. En Abraham, toen de belofte aan hem werd gegeven, was vijfenzeventig jaar oud; en Sara, zijn vrouw, was vijfenzestig

jaar oud. Maar de Bijbel vertelt ons dat Abraham niet aan de beloften Gods heeft getwijfeld door ongeloof, maar sterk was, God de eer gevend. En God heeft hem keer op keer beproefd, maar hij was tot die uiteindelijke test gekomen voordat de zegen plaats zou vinden.

¹⁰ En zo is het met al het Zaad van Abraham. God geeft ons die uiteindelijke test vlak voordat Hij de belofte geeft. En als het mogelijk was, zou ik hier iets persoonlijks willen zeggen, maar dat zal ik achterwege laten. Die laatste test, om te zien hoe u erop reageren zult. En toen Hij Abraham deze test had gegeven, bevond Hij Abraham even trouw als toen hij begon. Wat een zegen zou het vanmorgen zijn als wij die Zijn belofte van genezing aannemen net zo trouw zouden staan als toen wij hier stonden en het aan hebben genomen. Ongeacht wat de dokter zei, blijf net zo trouw!

¹¹ En toen hij dit deed, en zijn enige zoon niet onthield, maar op het punt stond het mes in Izaäks boezem te steken, om zijn getuigenis te vernietigen. Hij had getuigd over heel de bekende aarde, waarmee hij bekend was, dat hij deze zoon zou krijgen. En toen dan de zoon kwam, werd hij gevraagd om zich om te keren en de enige hoop die hij had om zijn getuigenis in vervulling te laten gaan te vernietigen. En toen God zag dat hij trouw was aan dat geloof dat hij in God had, keek God vanuit de hemelen en Hij zei: “Ik heb bij Mijzelf gezworen dat Ik u zal zegenen en u zal vermenigvuldigen, en uw zaad zal de poort van zijn vijand bezitten.” Wat een belofte!

¹² En Rebekka—die de moeder zou worden van deze aangekondigde, beloofde, verwachte zoon— toen zij geroepen werd voor de laatste test, over een vreemde man die ze nog nooit had gezien— alleen zag zij de werking van de Heilige Geest. En toen haar ouders niet volledig konden beslissen of ze met deze vreemdeling moest gaan of niet, om de vrouw te zijn van een man die ze nog nooit had gezien, werd ze geconfronteerd met de beslissende test. “We zullen de jongedame halen en haar laten spreken. We zullen het uit haar mond horen of ze zal gaan, ja of nee.”

¹³ Dat is hoe het tot al het Zaad van God wordt gebracht. Het moet uw mond zijn. God wil van u horen.

¹⁴ Dus toen ze op de proef werd gesteld, aarzelde ze geen moment. Ze zei: “Ik zal heen gaan.” Daar hou ik van. Niet: “Laat mij eerst nadenken. Laat me het bestuderen.” Ze was volledig overtuigd. Dat zijn de mensen die God kan gebruiken—wanneer u volledig overtuigd bent dat God Zich aan Zijn belofte zal houden. Zei: “Ik zal gaan.”

¹⁵ En haar verwanten dus—zo gezalfd—misschien wisten ze het niet— maar zij profeteerden, toen zij hun handen op hun zus legden, en hun dochter; dit mooie, jonge Joodse meisje, toen

zij haar op de kameel plaatsten en haar naar een vreemd land stuurden, onder vreemde mensen. Maar er was iets op hen. Zij zeiden: “Laat uw zaad de poort van hun vijand bezitten! Weest gij de moeder van duizenden miljoenen!”

¹⁶ En vandaag is dat mensenras, en het volk van God, verspreid van zee tot zee, over de hele wereld. In die opstanding zullen ze als de sterren des hemels zijn als die heldere lichten hun positie innemen als ze door de hemel gaan. En wanneer ze komen, zullen ze zijn als de zeeën aan de . . . of het zand aan de oever van de zee. Er zullen duizenden miljoenen zijn.

¹⁷ “Uw zaad zal de poort van zijn vijanden bezitten.” Dat is Gods gezworen belofte: “Het zaad van Abraham.”

Dan, door Zijn Heilige Geest, aangezien de moeder ook deel van de zoon moest zijn, want zij zijn deel van het vlees. Dan zei de Heilige Geest, als Hij door deze mensen werkte: “Hij . . . Laat uw Zaad de poort van de vijand bezitten.” Dan—als God zwoer dat Hij de poort van de vijand in bezit zou nemen— in welke positie plaatst dat dan de gemeente van de levende God?

¹⁸ Wij zijn Abrahams Zaad. Want wij, die dood zijn in Christus, wij zijn . . . nemen Abrahams Zaad aan en zijn erfgenaam met hem, onder dezelfde gezworen belofte. Wij zijn Abrahams Zaad; en zijn erfgenamen van elke belofte die hem werd gegeven. Maar wanneer de beproevingen komen: dat is waar wij falen. Maar ik geloof niet dat het ware Zaad van Abraham zal falen. Zij zullen net zo dapper en trouw staan als Abraham.

¹⁹ Nu zien wij dat God niets kan zeggen of—of enige belofte kan doen tenzij Hij het zal vervullen. Hij moet dat doen om God te zijn. Jaren later, toen ditzelfde volk—het beloofde volk—het zaad van Abraham—op hun reis was, op weg naar een—een beloofd land, was er een poort die tegenover hem stond, en het was zijn eigen broer, Moab, die zei: “U zult niet door mijn land trekken. Daar zal ik voor zorgen, dat u niet door mijn land zult trekken.”

²⁰ Hij zei: “Als onze koeien iets van uw gras oplikken, of als ze wat van uw water drinken, zullen we u ervoor betalen.”

Maar hij zei: “U zult niet door dit land trekken.”

²¹ Maar Gods belofte hield stand. Dus gingen ze en haalden ze hun profeet, Bileam, en brachten hem daarheen om het volk te vervloeken. En hier is wat hij zei. Ze probeerden hem het slechtste deel van het gezegende zaad te tonen, maar God toonde hem het beste deel ervan. Hij zei: “Wie Israël vervloekt, zal vervloekt worden en wie hem zegent, zal gezegend worden.” En de barrières werden neergelaten en Israël stak de vlakten over. God beloofde dat hij de poort van zijn vijand zal bezitten.

²² Later, in de loop van de jaren, kwam er één met de naam Daniël, die in de linie van dit Koninklijke Zaad lag, en in de linie van de beloften, omdat hij het Zaad van Abraham was. God had

hem van voor de grondlegging van de wereld gekozen om Zijn profeet te zijn; en hij leefde dapper en hij leefde getrouw. En zelfs in een vreemd land had hij zich in zijn hart voorgenomen: “Ik zal mijzelf niet met hen verontreinigen.” Dat is het echte Zaad van Abraham; levend in een land dat anders is, levend onder mensen die anders zijn, maar toch trouw aan die belofte. “Ik zal mij niet met hen verontreinigen. Ik zal trouw blijven.”

²³ God stelde hem op de proef zoals Hij dat met zijn vader Abraham deed. En de koning zei: “U zult of als één van ons zijn en aanbidden op de wijze die wij aanbidden of ik zal u in een kuil vol hongerige leeuwen gooien.”

²⁴ Daniël, zoals Abraham, zijn vader, zei: “U mag mij in de leeuwenkuil gooien, maar ik zal voor geen van uw beelden buigen. Ik zal uw formele religie niet nemen. Ik zal Jehova trouw blijven.”

²⁵ En daar kwam toen de beslissende proef. De koning hield zich aan zijn belofte, en hij nam de profeet, of liet hem ophalen en in de leeuwenkuil gooien. En toen de leeuwen, de vijand van Daniël, op de profeet afstormden, hield God Zich aan Zijn belofte. Hij nam de poort van zijn vijand in bezit. God liet daar een engel voor die leeuwen staan en nam de poort in. God houdt Zich aan Zijn belofte. “Hij zal de poort van zijn vijand bezitten.” God zei het.

²⁶ En er waren daar nog drie die zich trouw aan de zaak hadden verbonden, die werkelijk Abrahams Zaad waren, en dat waren Sadrach en Mesach en Abednego, en zij werden op de proef gesteld. En zij zeiden: “Als u niet buigt als u de harpen hoort spelen en de trompetten hoort weerklinken, als u niet voor onze religie buigt, en bij die dingen weggaat waar u voor staat! En u bent sowieso allemaal fout. Jullie godsdienst is niet beter dan die van iemand anders.” Horen we dat niet heel de tijd? Maar de—de godsdienst van Jezus Christus is anders. De kracht van Zijn opstanding is anders. Wij zijn een ander volk, een bijzonder volk, een koninklijk priesterschap. God maakt het verschil.

²⁷ Maar toen zij zeiden: “U zult één van ons moeten worden.” Het zou voor Sadrach, Mesach en Abednego in order zijn geweest als zij een van hén wilden worden, maar nooit zouden zij een van de vreemdelingen worden. Nu, zeiden ze: “Als u het niet doet: wij hebben hierzo een deur voor een oven die wij kunnen openen en u erin kunnen gooien en u zou hebben gewild dat u wel een van ons was geworden.”

²⁸ Zij herinnerden zich de belofte. Ze lieten hen regelrecht naar de vurige oven toe marcheren. En toen ze de deur openen en hen in de vlammen gooiden—hun vijand die hen zouden verteren—namen zij de poorten van hun vijand in bezit. God zond Zijn Zoon in die vlammen van vuur en verkoelde de lucht en sprak met hen terwijl zij daarbinnen waren. Gods belofte hield stand. Zij namen

de poort van de vijand in bezit. Eerst beproefd, toen bezaten ze de poort van de vijand.

Was het niet Jezus Die de belofte deed? “Als u zelfs maar een van deze kleinen ergert, was het beter voor u dat een molensteen om uw nek werd gehangen en u in de diepte van de zee verdrongen werd. Beledig deze kleinen niet eens die in Mij geloven. En deze tekenen zullen hen volgen die in Mij geloven.”

²⁹ Hij liet er een verschil zijn. Hij liet het zien wat wel en wat niet geloofde.

Er zijn altijd, er zijn drie groepen mensen; dat zijn: de ongelovige, de schijngelovige en de gelovige. Maar God heeft een manier om te bewijzen wie een gelovige is. Die gelovige staat vast op wat God zegt wat de waarheid is. Ja.

³⁰ Het was Elia, de Tisbiet; toen het tot een uiteindelijke confrontatie kwam tot hij dacht dat hij de enige in het land was die nog voor God leefde. En de koning ging hem beproeven. En zij vervolgden hem. En die kleine, opgeschilderde koningin, die Izebel heette, bedreigde zijn leven. En toen het tot de uiteindelijke confrontatie kwam, nam Elia de poorten van zijn vijand in bezit, en keerde de hele natie weer terug tot God. God houdt Zich aan Zijn belofte.

³¹ Het was Mozes, nadat hij, ook tot het geslacht van dit koninklijke Zaad horend, het Zaad van Abraham, dat toen hij naar Egypte werd gezonden, om de kinderen van Israël te bevrijden; en God had hem tekenen en wonderen gegeven om te doen, en om de aarde te slaan en kikkers en vlooiën en duisternis en hagel en regen en vuur voort te brengen, en had al deze wonderen gedaan. En nog, toen hij hen uitleidde door de hand van Jehova, kwam er een tijd toen hij de poort tussen hem en het beloofde land tegenkwam. Daar was de Rode Zee, een barrière over de weg. Ze waren ingesloten door farao's leger, bergen en woestijnen en de Rode Zee. Maar Mozes stapte naar voren en nam de poort van zijn vijand in bezit, en stak de Rode Zee over, droogvoets, alsof hij over een stoffige weg liep. “Hij zal de poort van de vijand in bezit nemen.” God zei het en dat maakt het vast.

³² Was maar een paar jaar later, toen de beproevingen kwamen en de kerk helemaal opgeschud raakte, wat zo gemakkelijk is voor een samenkomst van mensen om te doen wanneer iets gewoon niet lijkt te gebeuren zoals het hoort te zijn. God laat het zo zijn. God brengt spanningen in de gemeente: “Want elke zoon die tot God komt moet beproefd worden, en op de proef gesteld en getest worden.” Hij laat ziekte u treffen. Hij laat ziekten over u komen, om u te testen en u te beproeven, om de wereld te tonen dat u werkelijk het Zaad van Abraham bent. Hij staat het toe door Zijn eigen wil. Hij staat rampen toe. Hij staat toe dat de vrienden zich tegen u keren. Hij staat al deze dingen toe en laat de duivel los om u te verzoeken. En hij zal alles doen behalve uw

leven nemen. Hij zou u op een bed van kwelling kunnen werpen. Hij zou uw bureu tegen u kunnen laten keren. Hij zou de kerk tegen u kunnen laten keren. Hij kan vrijwel alles doen, en het is Gods wil dat hij het doet. We worden geleerd dat het kostbaarder is dan goud voor ons.

³³ En Abraham met Izaak op de berg dan—degene aan wie de belofte was gedaan? En door zijn trouw en zijn, dat hij het wist, en zijn geloof in Jehova—het is daardoor en dat alleen,] dat God neerkeek en zei: “Zijn Zaad zal de poorten in bezit nemen. Ik heb bij Mijzelf gezworen dat Ik deze dingen zal doen.” Er is niemand groter bij wie Hij kon zweren; maar Hij zwoer bij Zichzelf.

Als Hij dan Abraham tot dat laatste punt liet beproeven, moet Hij u en mij beproeven, voor tot dat laatste moment, die tijd van beslissing, wanneer alles bij u weg is. U moet daar alleen staan. Halleluja! Dat is het.

³⁴ Alleen staan. Daar gaan lopen en zeggen: “Al doodt Hij mij, toch zal ik Hem vertrouwen.” Dat is het Zaad van Abraham. Dat is Degene Die de belofte geeft. “Ongeacht wat de anderen zeggen en de anderen doen: wat mij en mijn huis betreft, wij zullen God dienen.” Zei hij: “Als de anderen zeggen: ‘Er is niets aan de ervaring. Het is een hoop opwindig;’ wat mij en mijn huis betreft, wij zullen God dienen.”

En ik wil het hier met Paulus opnemen en zeggen: “Op de wijze die ‘ketterij’ wordt genoemd, zo aanbid ik de God van onze vaders.”

“Al komen er roddelaars in de gemeente, al komen er ruziemakers en al komen er allerlei valse profeten en van alles in de gemeente onder de mensen en in de buurt en overal: maar wat mij betreft, en wat mijn huis betreft, wij zullen de Here dienen. Al houden ze allemaal op te komen en al wordt de kerk koud en onverschillig: ik en mijn huis zullen de Here dienen. Al werd er voor iemand gebeden en werd hij niet gezond, dat heeft er niets mee te maken; want ik en mijn huis, wij dienen de Here.” De beproevingen en de testen.

³⁵ Mensen zijn niet onfeilbaar, maar God wel. De mens—richt u uw gedachten op een mens: hij zal een fout maken. Misschien niet opzettelijk, maar hij zal het doen. God staat hem toe om het te doen, zodat Hij uw geloof van de mens kan afschudden. Ons geloof is niet in de wijsheid van de mens maar in de kracht van de opstanding van Jezus Christus. Dat is waar het ware Zaad van Abraham hun belofte doet rusten. Omdat ze alleen het Zaad van Abraham kunnen zijn wanneer ze de Heilige Geest ontvangen. Zonder de Heilige Geest zijn zij niet het Zaad van Abraham. Datzelfde geloof dat in Abraham was, komt in de gelovige. Ongeacht wat er ook gebeurt of hoe tegenstrijdig, de gelovige marcheert gewoon verder.

36 De verspieders keerden terug en zeiden: “O, het is—het is dwaasheid om het te proberen. Het heeft geen zin om nog verder te gaan, want die mensen daar zijn zulke reuzen. En ze hebben grote regeringen en ze—ze hebben speren, en, nou, we lijken zelfs op sprinkhanen naast hen.”

37 Ik weet het niet, maar ik ben ervan overtuigd om hier te geloven dat Jozua maar een klein mannetje was— gewoon maar een heel klein kereltje. Ik kan hem bij een of andere soort kist zien opspringen, en zei: “Mannen en broeders,” tot twee miljoen mensen, “wij zijn meer dan in staat om ze te nemen.” Ziet u? Waarom? Daar was het Zaad van Abraham. God gaf de belofte. Dat was hun bezit. God gaf de belofte. Het maakt niet uit wat de tegenstand was, het ware Zaad van Abraham zei: “We kunnen het innemen omdat God het ons gaf.”

38 Daar staat u vanmorgen. Daar staat de gemeente van de levende God. Het maakt me niet uit wat een ander ook zegt— wat de dokter zegt, wat wat ook . . . wat de ongelovige zegt, wij kunnen, meer dan opgewassen tegen alles wat op ons afkomt. Wij zijn Abrahams Zaad en wij zullen de poort van onze vijand bezitten, ongeacht wat de vijand is. God gaf de belofte. Dat was van hen, hun bezit.

39 Genezing is uw bezit. Redding is uw bezit. De Heilige Geest is uw bezit. En er zijn grote, duizenden predikers enzovoort vandaag in het land die zeggen: “Zo is dat niet.” Maar het Zaad van Abraham weet dat het zo is. Ze waden er regelrecht in en nemen de poorten van de vijand in bezit. God zei dat ze dat zouden doen. Ze geloven het omdat het een belofte is. “Zijn Zaad zal de poort van de vijand bezitten.” Nu, u zult door beproevingen gaan, testen.

40 En Jozua stond daar trouw. De kleine man zei: “Het maakt mij niet uit hoe groot ze zijn. Het maakt mij niet uit wat voor speer ze hebben, hoe hoog hun steden ommuurd zijn, en hoe groot het is. Onze belofte is ‘dat de poort in bezit genomen zal worden door het Zaad van Gods kinderen,’ en wij gaan erheen om ze in te nemen. We zijn meer dan sterk genoeg voor hen.” O, dat is het ware Zaad.

41 Veel van hen die geboren werden, natuurlijk zaad, zeiden: “We kunnen het gewoon niet. Het heeft geen zin om te proberen. Ziet u, wij zijn in de minderheid. We zijn overtroffen in klasse; wij zijn, alles.” Ongeacht . . . hij keek niet . . . Zij keken naar het . . . wat het oog zag. En Jozua keek naar wat God zei.

42 Het Zaad van Abraham kijkt naar geen een van de natuurlijke dingen. Zij kijken naar wat de Here zei. Dat is de belofte. Wat als Abraham naar het natuurlijke had gekeken? Naar een vrouw, honderd jaar oud . . . Negentig was ze. En hij was honderd. En had met haar geleefd sinds ze een klein meisje was en hij een kleine jongen was, en geen zaad. Hij keek niet naar die

dingen. Hij zei dat hij die dingen achtte alsof ze niet waren, want hij keek alleen naar wat God zei. “Ik zal u zegenen, Abraham, en Ik zal u zaad geven door Sara.” En hij geloofde het. U kijkt niet naar de oppositie. We kijken naar wat God zei. God zei het, dat maakt het vast.

⁴³ Dus toen, toen hij bij de Jordaan kwam, toen Jozua tot de opperbevelhebber van het leger werd gemaakt, en ze tot aan de rand van het water kwamen en naar de overkant konden kijken en Jericho konden zien. Maar tussen hen in, toen Jozua zijn leger gereed had, was er een poort. Die poort heette de Jordaan.

Maar de belofte van God geldt bij elke poort. Ongeacht welke poort het is, Gods belofte geldt er. “Hij zal de poorten van zijn vijand in bezit nemen.” Dat maakt het vast.

Toen hij die ochtend naar de Jordaan kwam, misschien—ik ga geloven dat de duivel overal onweerswolken had hangen— de grote ouwe modderige wateren die neer rolden, de velden werden overspoeld door een vloed. O, wat een tijd van beproeving! Maar Jozua zei: “Maak u gereed, u gaat de glorie van God zien.” En zij heiligden zich en maakten zich gereed, maakten zich gereed toen alles tegen leek te zitten. Maar dat was het Zaad van Abraham aan wie God zwoer: “Ik zal hem de poort geven.” Hij kwam naar de Jordaan—dat was zijn poort—en hij nam het in bezit.

⁴⁴ Eén van deze ochtenden moet ik ook naar die laatste poort komen. U moet naar de Jordaan komen, maar het Zaad van Abraham zal de poort in bezit nemen. Wat het ook is, hij zal de poort van elke vijand in bezit nemen.

⁴⁵ Al die mannen waren grote mannen. Ze stierven plichtsgetrouw. Maar uiteindelijk, op een dag, in Bethleem van Judea, werd het Koninklijk Zaad geboren. En al de anderen waren slechts schaduwen. Het Koninklijke Zaad werd geboren—niet uit een man. Maar Hij werd geboren uit een maagd om, met de kracht in Zijn aderen om dood en hel te overwinnen. God deed een belofte. Een gewone man kon het niet doen. Maar als God een belofte doet, is Hij precies dezelfde God Die Hij een paar minuten ervoor was bij Abraham— Jehova-jireh: de Here zal in de weg voorzien om de poort in bezit te nemen. Hoe gaan we het doen? Jozua stierf. Mozes stierf. De rest van hen stierf. Maar God zei: “Hij zal de poort van zijn vijand in bezit nemen.” Hoe zal hij de dood in bezit nemen? Hij heeft een manier om dingen te doen. “Hij zal de poort van zijn vijand bezitten.”

⁴⁶ Het Koninklijke Zaad werd geboren. Hij werd op allerlei manieren verzocht zoals wij. Net zoals u verzocht moet worden, zo ook Hij. De duivel nam Hem snel, toen Hij de Heilige Geest ontving, veertig dagen en nachten de woestijn in om verzocht te worden. En toen Hij eruit kwam. . . En bij Zijn dood sloegen ze spijkers in Zijn hand en spuugden in Zijn gezicht. Hij ging door elke ziekte heen. Maar toen Hij hier op aarde was, bewees Hij dat

Hij ziekte kon overwinnen. Toen Petrus z'n moeder haar moeder ziek lag met een verlamming, raakte Hij haar hand aan en de koorts verliet haar. Toen de melaatse bij de poort riep: "Onrein! Onrein! Als U het wilt, kunt U mij gezond maken."

⁴⁷ Zei Hij: "Ik zal het. Weest gij gezond." Hij overwon en nam de poort van melaatsheid in. Hij nam de poort van koortsen in.

Hij liet alle natuur Hem gehoorzamen. Hij was het Zaad van Abraham—het Koninklijke Zaad, Degene aan wie de belofte gegeven werd; aan Hem, Abraham en al het Zaad dat hem volgde, tot aan het Koninklijke Zaad, en al het Zaad na Hem. Gods belofte is waar. Hij overwon ziekte.

Hij overwon verzoeking. Toen de vijand in Zijn gezicht spuugde, op Zijn kaak sloeg, keerde Hij de andere kant toe. Toen ze stukken baard van Zijn gezicht rukten en op Hem spuugden, reageerde Hij nooit nijdig terug. Hij overwon de poort van verzoeking en nam hem in.

⁴⁸ Dan zegt u: "Mijn temperament laat me het niet doen." U, Zaad van Abraham—ja meneer, Hij overwon het voor u.

⁴⁹ Toen men nijdig op Hem werd, reageerde Hij niet nijdig terug. Toen Hij bespot werd, bleef Hij rustig. Toen Hij een duivel werd genoemd, bleef Hij rustig. Hij had één bezigheid en dat was de dingen van de Vader, en daarmee was Hij bezig. Toen namen ze Hem uiteindelijk mee naar een kruis. De dood moest Hem onder ogen zien. Al de anderen hadden zeeën veroverd en ze hadden de natuur veroverd, en ze hadden leeuwen overwonnen en ze hadden vuur overwonnen. Ze hadden alles overwonnen behalve de dood. Maar hier was er Eén waar in Zijn aderen, daarin, de overwinningskracht van de dood klopte. Dus namen ze Zijn handen en strekten Hem uit en nagelden Hem aan een kruis. Ze sloegen Hem en ze striemden Hem tot Zijn beenderen Hem aanstaarden. Maar toen ze dat deden en ze alles hadden gedaan wat ze konden doen, sloeg de dood Hem, zei: "Nu zal ik U nemen zoals ik bij Jozua deed. Ik zal U nemen zoals ik Daniël nam. En Ik zal dit alles doen, want ik zal maken dat U sterft."

⁵⁰ En Hij stierf tot de zon zich schaamde. Hij stierf totdat de natuur zich schaamde en het liet afweten. De zon ging onder in het midden van de dag en de sterren wilden niet tevoorschijn komen. Hij stierf totdat de elementen zo zwart waren dat je je hand niet meer voor je kon zien, midden op de dag. Ik kan me voorstellen dat de natuur zei: "Laat mij met Hem sterven."

⁵¹ Broeder! Toen stuurde de duivel Zijn kostbare ziel de bodemloze afgrond van de hel in. Daar gingen de poorten open, maar Hij kwam eruit op de derde dag en overwon het. Amen. "Zijn Zaad zal de poort van de vijand in bezit nemen." Overwon de dood! Hij overwon de hel. Op die eerste Paasmorgen overwon Hij het graf. Nu staan wij, meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefhad.

52 Op de dag van Pinksteren zond Hij de Heilige Geest neer, om door te gaan, door de heidenen, om een Zaad van belofte eruit te halen. Om aan de heidenen—de verworpenen—om aan hen de doop van de Heilige Geest te geven, om hén in de belofte te brengen. Nu hebben we het recht om alle ziekte te overwinnen. Wij hoeven het niet te overwinnen; het is al overwonnen. We hoeven alleen maar de belofte op te eisen en het te nemen. Het is al overwonnen. De dood is overwonnen. De hel is overwonnen. Ziekte is overwonnen. Verzoeking is overwonnen. Alle duivels zijn overwonnen. De hel is overwonnen. De dood is overwonnen. Het graf is overwonnen. Wij staan in de poort en nemen het in, hoeven geen schot te lossen. Het is al betaald.

53 Zijn vijand, hij zal de poort van zijn vijand in bezit nemen. Hoeveel? Duizenden miljoenen; hij zal de poort van zijn vijand bezitten, elke vijand. Hij stond op uit de dood. Wij bezitten het omdat Hij het ons gaf. Het is allemaal een vrije gave, en naast al dat, en alles wat Hij gedaan heeft, en elke poort overwonnen heeft. Hij overwon ziekte, nam de poort in. Het enige wat wij hoeven te doen is naar de poort toe lopen en zeggen: “In de Naam van Jezus Christus, de Overwinnaar!” Amen.

54 Wanneer de tijd komt om te sterven, en de dood zei: “Kijk hoe ik hem zijn godsdienst terug laat nemen.”

55 “In de Naam van Jezus Christus van Nazareth, trek je terug, Jordaan!” Het Zaad van Abraham neemt de poort in.

56 Nou, Paulus zei, toen ze op het punt stonden zijn hoofd af te hakken, een Zaad van Abraham, zei hij: “Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning? God zij dank, Die ons de overwinning geeft door Jezus Christus.”

57 Hij zal de poort van zijn vijand bezitten, hem innemen. Nu, hij wordt niet in elkaar geslagen bij de poort. Hij zal het overwinnen en het innemen. Hij zal het bezitten. Dat ligt is zijn eigen kracht.

58 In de gemeente van de levende God ligt vanmorgen de kracht om alle ziekte te genezen. In de gemeente van de levende God ligt kracht om alle verzoeking te overwinnen. In het bezit van de gemeente van de levende God ligt vanmorgen de kracht om de zonde te ketenen en het weg te werpen en de doop van de Heilige Geest te ontvangen, in de gemeente van Jezus Christus.

“Wat u ook verlangt, vraag het in Mijn Naam en het zal u gegeven worden. Een korte tijd en de wereld (het niet-Zaad, het niet-wedergeboren zaad) zal Mij niet meer zien; maar u zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot de voleinding der wereld.” Wat? Het Koninklijke Zaad. “De werken die Ik doe, zult u ook doen. Ik zal Mezelf bevestigen dat Ik met u ben, want deze tekenen zullen hen volgen die geloven.”

Hij zal het zaad van zijn vijand bezitten. Hij zal het bezitten. Zijn Zaad zal de poort van zijn vijand in bezit nemen; ongeacht wat de poort is. Als het ziekte is, verzoeking, zonde, welke

poort het ook is, het is overwonnen. En het Zaad van Abraham neemt het in bezit.

⁵⁹ Bent u niet blij vanmorgen om te weten dat wij nu staan als meer dan een overwinnaar? Méér dan een overwinnaar! O, er is niets om over te vechten. De strijd is voorbij. Er is gefloten. De vlag is gehesen. En te midden van elke zondehoop, te midden van elke ziekenkamer, staat het oude ruwe kruis, neergezet door het bloed van Jezus Christus—een Overwinnaar. Het enige wat wij moeten is geloven—kijk en leef.

“Ik zal bij u zijn; Ik zal het bewijzen. Mensen komen in de laatste dagen en zeggen: ‘O, wel, dat *was*.’ Maar Ik zal bij u zijn. En dezelfde dingen die Ik hier op aarde deed: Ik zal in u zijn en precies hetzelfde doen. Dan zullen ze het weten. Zij zullen Mij zien. De . . . Mijn volk zal Mij zien. Het Zaad van Abraham zal Mij zien. Zij zullen Mij kennen. Zij zullen Mij herkennen. De anderen zullen Mij ‘Beëlzebub’ noemen, net zoals ze dat gedaan hebben. Maar u zult Mij kennen, want Ik zal met u zijn. U zult Mij zien, met uw oog zien. U zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs tot het einde van de wereld; precies dezelfde dingen die Ik doe, Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen—hetzelfde soort werk.”

⁶⁰ En vandaag heeft de gemeente van de levende God het voorrecht om er te staan en de overwinnende, opgestane Jezus Christus, de Zoon van de levende God aanwezig te zien staan, levend in Zijn gemeente, hetzelfde aan het doen als Hij toen deed. Dan bezitten wij de poort van elke vijand.

⁶¹ Als u vanmorgen een vijand hebt, dan, mijn broeder, is er slechts . . . als u een Zaad van Abraham bent, na dit gehoord te hebben: er zijn niet genoeg duivels in de hel die die poort voor u kunnen dichthouden. Het zal opengaan. Het maakt mij niet uit wat het is. U loopt daarheen als een beloofd Zaad, zegt: “Ik eis *dit* op als de mijne. *Dit* is van mij, omdat God zwoer dat Hij Jezus zou doen ontstaan en door Jezus ik het zou overwinnen. En ik kom in de Naam van die Overwinnaar, Jezus Christus: stap terug, ik ga erdoorheen!” Amen. “Hij zal de poort van de vijand bezitten.” Ga daar dan staan, met uw schouders naar achteren en uw schild glinsterend, bedekt door het bloed van de Here Jezus. De vijand zal het herkennen.

⁶² Als u een nood hebt, spreek nu tot Hem terwijl wij bidden—u hier vanmorgen, terwijl u uw hoofd gebogen hebt. En als u een nood hebt, wilt u dan gewoon uw hand opsteken naar Jezus? En spreek het gewoon in uw hart, in uw hart, en zeg: “Here, U kent mijn nood. Nu, ik heb vanmorgen gehoord, en dat is de Bijbel: ‘Hij zal de poort van de vijand bezitten.’ Ik kom om de poort in bezit te nemen. Misschien heb ik een opvliegend karakter. Misschien heb ik de Heilige Geest nodig. Zonde heeft mij vastgebonden. Ik heb

een nood. Maar ik kom nu naar de poort. Ik ga het vanmorgen innemen, mijn poort! Dus maak plaats, ik kom erdoor.”

⁶³ Gezegende Heer, U hebt al deze handen gezien. En U weet dat dit Uw Woord is, Here. Ik heb het alleen maar geciteerd, en het door de Schriften heen naar voren gebracht. De karakters uit de Bijbel, van hoe zij koninkrijken hebben overwonnen en gerechtigheid hebben gewerkt en het vuur hebben uitgeblust, de kracht van het vuur, en ontkomen zijn aan de scherpte van het zwaard en de muilen van leeuwen hebben toegestopt en, o, daarenboven hebben vrouwen hun doden weer tot leven gekregen en vele dingen omdat U het beloofde. Het is Uw belofte: “Zijn Zaad.” “Uw Zaad, Abraham, zal de poort van de vijand bezitten.” En U houdt U aan Uw belofte.

⁶⁴ Geef hun nu, Here, het verlangen van hun hart. Mogen zij van hier weggaan als een ander persoon. Mogen ze gaan, wetend dat zij—dat zij overwinnaars zijn, omdat het Koninklijk Zaad voor hen overwonnen heeft. De Koninklijke Koning, toen Hij kwam—geboren uit een maagd—Hij overwon elke vijand, zelfs de dood. Dus de dood zelf kan het Zaad van Abraham niet bang maken. Wij hebben de belofte dat wij de aarde zullen beërven en op een glorieuzere manier zullen terugkeren, in een verheerlijkt lichaam, nadat de laatste vijand onder de voet is gelegd, van het enige en laatste kind van God dat in het Koninkrijk zal komen.

⁶⁵ Als er degenen zijn met hun handen omhoog, Here, die zondaars zijn, red hen. Degenen die teruggevallen zijn, laat hen weten dat zij geen teruggevallene hoeven blijven. Hij kan die poort in bezit nemen, van terugvallen te zijn. Misschien diegene met een opvliegend karakter of een—een vulgaire, vuile tong, of een wellustig hart, of een hebzuchtig hart, over geld of—of iets smerigs—laat ze weten dat ze die poort in bezit kunnen nemen. Misschien is het ziekte, Here, aandoeningen. Zij kunnen die poort in bezit nemen: “Want Hij werd verwond om onze overtredingen, verbrijzeld om onze ongerechtigheid. De kastijding voor onze vrede was op Hem en door Zijn striemen werden wij genezen.” Wij zijn overwinnaars deze morgen. Sta het toe, Here.

En naast dat alles, dat grote werk dat door Hem gedaan werd, is Hij nog bij ons. En nog heeft Hij beloofd dat Hij het zou doen. “Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien; maar u zult Mij zien; want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot het einde van het tijdperk.” Ik bid, Vader, dat U Zich bekendmaakt aan elk en iedereen vanmorgen. Want we vragen het in Jezus’ Naam. Amen.

⁶⁶ Geloof u dat dat de waarheid is? Geloof u oprecht dat het de waarheid is, zonder een zweem van twijfel in uw hart? Nu, onthoud dit gewoon: de werking van de Heilige Geest is zo eenvoudig dat het het intellectuele verstand in verwarring brengt. De meest eenvoudige dingen die ik ooit heb . . . Ik heb de Heilige Geest dit zien doen. Ik zou dingen zeggen waarvan, nou,

ik niet zou denken dat het zo was. Als ik mijn eigen verstand zou gebruiken, zou ik zeggen: “Wel, dat kon niet juist zijn.” Maar het is altijd juist. Hij doet dingen gewoon zo eenvoudig. En Hij doet dingen om Zichzelf bekend te maken aan Zijn volk. God is met Zijn volk. Hij is in het midden van Zijn volk. Hij houdt van hen. En Hij wil iets voor hen doen en hen helpen; en hen gewoon laten weten, niet wat Hij doen *zal*, maar wat Hij gedaan *heeft*. Hij heeft het al gedaan. Het is van u. Het behoort u toe. Het is een vrije gave van God, onze Vader, aan Zijn gemeente.

⁶⁷ Nu, hoe het intellectuele verstand zo in de war zal zijn, zoals in de dagen van Daniël en in de dagen van de Hebreëen-kinderen en—en de velen waar we vanmorgen over gesproken hebben. Ziet u, de grote intellectuele wereld in die dag was net zo moeilijk te overwinnen als die nu is. Het is altijd de vijand geweest—naar hun zienswijze en hun moderne wetenschap en zo—was net zo ingewikkeld en zo voor het verstand toen als de onze vandaag is. Ziet u, het was net zo. Maar er waren er altijd die de moed hadden daar te blijven en te zeggen: “God heeft gelijk. Gods Woord is waar.”

⁶⁸ En u—u hoeft niet te overwinnen, want Hij heeft overwonnen. Het enige wat u moet doen is alleen maar naar de poort gaan en haar innemen, daar staan, zeggen: “Het is van mij. Dit is van mij. God gaf het mij. Mijn redding, als ik de Heilige Geest wil: ‘God gaf het mij.’ De belofte is aan mij, aan onze kinderen, allen die verre zijn, zovelen als de Here roepen zal.” Daarom sta ik . . . Gewoon . . .

⁶⁹ Mijn bediening, van deze onderscheiding enzovoort, het zal nu spoedig eindigen. O, het zal er altijd zijn. Maar het zal snel eindigen, dit, want het gaat naar iets groters toe. Ziet u? Het gaat verder omhoog, van het vasthouden van de hand, naar de onderscheiding, en nu staat ze op het punt om er nog een te maken. Ziet u? Zie het. Let erop en weet dat het waar is. Ziet u? Ik weet dat het de waarheid is. En het zal groter gaan worden, hoger, beter. Zeker. Wel, Hij beloofde het. En wat Hij belooft, dat doet Hij. Hij kan niet falen in Zijn belofte. En wat is het? Zijn immer-levende tegenwoordigheid bij ons, om het—u te laten weten dat Hij de poort voor u heeft ingenomen.

⁷⁰ Hij was het Koninklijke Zaad. Niemand kon die poorten innemen dan Hij. Al die daar vroeger waren schaduwen van Zijn komst. Maar toen Hij kwam, eindigde het het hele gevecht. Het gevecht werd geëindigd in Getsemane en op Golgotha. En nu staan wij gewoon als overwinnaars. Er hoeft niet gevochten te worden. Wij . . . Het gevecht is voorbij. Wij bezitten het gewoon, eigendomsakte ervan. Een geschreven garantie door God, onze Vader, Die Zijn hand ophief en zei: “Ik zweer bij Mijzelf, dat zijn Zaad de poort van de vijand zal bezitten.” Daar is het. Het is al ingenomen. “Hij *werd* verwond om onze overtredingen. Door Zijn striemen *werden* wij genezen.” Het is al gedaan. Het is een

volbracht werk. We nemen het gewoon in bezit. “En de werken die Ik doe, zult gij ook doen.” De Koning is vanmorgen met ons. Zijn grote zegeningen, de Heilige Geest, Die over ons beweegt. Om dat glorieuze gevoel te voelen, om te weten dat het precies met het . . . op een lijn staat met het Woord van God. Het geeft ons zo’n wonderbare troost om te weten dat Hij—dat God onze Vader is.

⁷¹ Nu, ik geloof . . . heeft hij—heeft hij vanmorgen gebedskaarten uitgedeeld? Ik vertelde hem dat als (Goed.)—als er niet meer dan slechts de mensen van de tabernakel waren, wel, om geen gebedskaarten uit te delen. Maar als er—er wel tien, vijftien mensen waren of zo waren, de vreemdelingen in de poorten, wel, om gebedskaarten uit te delen zodat we ze naar voren konden brengen en voor ze konden bidden. Hoevelen zijn onder ons een vreemdeling vanmorgen? Steek uw hand op. O, tjonge! Zeker. Er zijn er vijftien of twintig van hen. Goed. We zullen deze gebedskaarten in een rij plaatsen en ze naar het podium brengen. Ziet u de reden dat ik het over mensen van de tabernakel had—die zijn hier.

⁷² Deze onderscheiding—onthoud: ik zeg dit—de onderscheiding zal spoedig op het einde zijn; er zal iets zoveel groters en zoveel beters gelijk op komst zijn. Er waren—die ik ken—’k zie u, kijk nu naar twee broeders die gisteren bij mij stonden toen dat gebeurde, ziet u, en de dag ervoor toen het gebeurde. En dat is nu drie keer achter elkaar dat het is gebeurd, een bevestiging, dat het nu ophanden is, ziet u, het staat op het punt te gebeuren.

⁷³ Nu, Here, Gij zijt God, en wij zijn Uw dienstknechten. Wij danken U voor Uw Woord, voor de Heilige Geest, Die onze harten heeft gezegend. En nu zijn wij gelukkig. Wij zitten hier, wetend dat wij overwinnaars zijn. Wij bezitten reeds al de poorten van de vijand. Het is ons gegeven, en wij hebben de hoofdsleutel in onze hand. De Naam van Jezus Christus zal elke poort van de vijand ontgrendelen. Neem deze sleutel, de sleutel van de Naam van Jezus, en ontgrendel elke poort van de vijand die u gebonden heeft, weg van welke belofte ook.

En God, vanmorgen komen wij in de Naam van Jezus met deze sleutel, om de poorten te openen voor de zieken en de aangevochtenen. Want er staat geschreven in—in Zijn Woord: “In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken. En als zij slangen zullen opnemen of iets dodelijks zouden drinken, zou het hun niet schaden. Zij zullen hun handen op de zieken leggen en zij zullen herstellen.” Wij weten dat die dingen waar zijn. En sta vanmorgen toe, Here, dat zij—dat de mensen in staat zullen zijn om te zien dat door de manifestatie van het Woord dat vlees is geworden en onder ons woont “dat Hij verwond werd om onze overtredingen; door Zijn striemen werden wij genezen.” En mogen zij het accepteren en

deze ochtend genezen worden van al hun ziekten en kwalen en problemen. Zo vragen we in Jezus' Naam. Amen.

⁷⁴ Wil je, Teddy, *Geloven Alleen* spelen—rustig en langzaam, als je wilt.

En, wat? Ben je met één begonnen? Nummer een, gebedskaart. Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien, of wat er maar is. Goed. Zou u gewoon, rustig, als u het kunt, opstaan—kom deze kant op.

[Een broeder zegt: “Hoeveel hebt u geroepen?”—Red.] Huh? [Iemand zegt: “Dat is het. Dat is het.”] Ongeveer . . .

Even zien, nummer één, nummer twee. Wie heeft gebedskaart nummer één? [Een broeder zegt: “Ik heb die.”—Red.] Ja. Nummer twee. Goed meneer. Nummer drie, nummer vier, nummer vijf, nummer zes; nummer zeven, nummer acht, nummer negen, nummer tien.

⁷⁵ Terwijl ze hierheen komen en zich opstellen van waar te staan, zou ik een vraag aan de rest van u willen stellen. Hoevelen . . . Zijn er enige mensen van de tabernakel hier die ziek zijn? Mensen van de tabernakel—steek uw hand op. Ongeveer vijf. . . vier, vijf, zes, zeven, acht. Acht of negen handen. Is er iemand hier in de tabernakel, die niet hier bij de tabernakel is, die vreemden onder ons zijn, al bent u misschien na de dienst binnengekomen en hebt u geen gebedskaart gekregen? Wilt u uw hand opsteken? Iemand die God van node heeft, die niet. . . die—die niet naar deze tabernakel komt. Iemand hier die geen lid is van deze tabernakel en—en u toch ziek bent en geen gebedskaart hebt, en u wilt dat er in gebed aan u gedacht wordt? Zou u uw hand willen opsteken—elke persoon? Goed. Dat is goed. Goed.

⁷⁶ Nu, ik ga u vragen of u zo eerbiedig mogelijk wilt zijn voor slechts een—slechts een paar ogenblikken, en dan zullen we meteen beginnen en beginnen. Nu, eens kijken. Hoeveel ruimte heb je daar nog, Billy? Goed. Is dat, heb je nummer tien daar? Ik riep één tot tien.

Elf, twaalf, dertien, veertien, vijftien—laat die nu opstaan. Als ze. . . nummer tien, elf, twaalf, dertien, veertien, vijftien—laat die opstaan. Goed. Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien, elf, twaalf. Er ontbreken er nog ongeveer twee, van één tot vijftien. (. . .? . . .zeven, acht, negen, tien, elf.) Vijftien, zestien, zeventien, achttien, negentien, twintig.

⁷⁷ O, wacht eens even. Ik—ik vertelde hem om alleen gebedskaarten te geven aan mensen die niet van de tabernakel waren. Dat is waar. Ziet u? Want het zou. . .ziet u—onderscheiding. Mensen zeggen: “Deze mensen komen naar de tabernakel.” Ziet u? Ik—ik zeg het u. Hoevelen zijn hier. . . zijn hier nog nooit geweest? Laat ons uw hand zien—niemand die ooit eerder in een van mijn samenkomsten is geweest. Goed. Goed.

Nu—goed, even een momentje, broeder Teddy.

⁷⁸ Nu, ik zou dit mogen zeggen: dat . . . allen van u hebben van de samenkomsten gehoord, hoe het gaat, toch, wel— alle mensen zijn in de samenkomsten geweest? Ziet u? Toen onze Here Jezus hier op aarde was, beweerde Hij niet dat Hij een genezer was. Hij was het Zaad van Abraham, zeker—en Hij had de belofte bij Zich. Hij zei dat Hij niets deed tot de Vader het Hem toonde. Klopt dat? En Hij zei: “Ik kan niets doen tot de Vader Mij toont wat Ik moet doen.” En Hij zag het door . . . Niet “tot de Vader het Mij *vertelt*.” “Totdat de Vader het Mij *toont*.” Johannes 5:19 “Wat Ik de Vader zie doen, dat doet de Zoon desgelijks.”

⁷⁹ Nu, toen Hij—Hij kwam, ontdekken we, aan het begin van Zijn bediening, dat nadat Hij de—de stoel van David had ingenomen . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . geestelijk gesproken—de . . .

Toen de Heilige Geest op Hem kwam bij de doop door Johannes, en Hij werd de gezalfde Messias. Nu, onthoud: Hij was de Zoon van God, toen Hij geboren werd. Hij was Gods maagdelijk geboren Zoon. Maar toen Hij Messias werd, is wanneer de Heilige Geest op Hem kwam, want de *Messias* betekent de “gezalfde.” Ziet u? En Hij was de Gezalfde toen de Heilige Geest op Hem kwam. U hoorde mij prediken over *Het Lam en de Duif*. Dan ontdekken we, toen Hij . . . Na Zijn veertig dagen van verzoeking, dat Hij er kwam.

⁸⁰ En hoe begon Zijn bediening, en hoe eindigde die? We ontdekken dat er in Zijn bediening, dat er een man was met de naam Andreas die op zoek ging en zijn broer, Simon vond, een visser, en hem bij Jezus bracht. En Jezus vertelde hem, zei: “Uw naam is Simon. Uw vaders naam is Jonas. Van nu af aan zal u *Petrus* genoemd worden, wat ‘kleine steen’” betekent. Herinnert u zich dat? En deze man was zo verbaasd over wat Jezus hem vertelde!

Nu, hoorde de Messias dat te doen? Hoevelen weten dat, zeg: “Amen.” Hij zou de God-Profeet zijn. Ja meneer. Mozes zei: “De Here uw God zal u een Profeet verwekken zoals ik. Het zal geschieden dat wie deze Profeet niet zal horen, van onder het volk zal worden afgesneden.”

⁸¹ Nu: dan, wanneer we later erachter komen . . . “Hij kwam tot de Zijnen.” Wie waren dat? De Joden, van nature. “En dus, de Zijnen hebben Hem niet aangenomen,” dus moest Hij toen . . . Nu moet het naar de heidenen gaan, ziet u, want de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. “Maar zovelen Hem wel aangenomen hebben, aan hen heeft Hij de macht gegeven om de zonen van God te worden.” Dus nu heeft Hij Zich tot de heidenen gekeerd en is al tweeduizend jaar zo. Maar let nu op de dingen die Hij deed.

⁸² Filippus toen, nadat hij dit had zien gebeuren, ging en vond hij Nathanaël en vertelde Nathanaël Wie hij had gevonden en wat Hij had gedaan. En dat verbaasde hem. Hij kon het nauwelijks geloven. Maar toen hij in de tegenwoordigheid van de Here Jezus kwam, toen hij ontdekte waar Hij was, in Zijn tegenwoordigheid kwam, zei Jezus: “Zie, een Israëliet, in wie geen bedrog is.”

⁸³ Nu, als u daar had gestaan, denkt u dat u geestelijk genoeg zou zijn geweest om te hebben begrepen Wie dat was? Denkt u dat u het zou hebben begrepen? Nu, let op. Ziet u? Die Man—gewoon een Vreemdeling, een vi- . . . daar . . . Hij had een visser kunnen zijn. Hij was een timmerman is wat Hij was. Deze timmerman die daar stond, een man van middelbare leeftijd. En hier kwam deze man aan. Hij keek naar hem—zoals een van deze mannen hier—en zei: “Zie, een Israëliet, in wie geen bedrog is.” Wel, hoe wist Hij dat hij een Israëliet was? Niet door de manier waarop hij gekleed was, want ze kleedden zich allemaal hetzelfde. “In wie geen bedrog is.” Hoe wist Hij dat hij een—een man zonder bedrog was?

⁸⁴ Dus het verbaasde deze man. Als een echte gelovige, zei hij: “Rabbi,” of broeder, prediker, leraar, “wanneer hebt U mij ooit gezien?” Ziet u, hij stelde Hem de vraag.

⁸⁵ Hij zei: “Voordat Filippus u riep, toen u onder de boom was, zag Ik u.”

Hij zei: “U bent de Zoon van God. U bent de Koning van Israël.”

⁸⁶ Jezus zei: “Omdat Ik u dit vertelde, gelooft u Mij nu? Nu zult u grotere dingen zien dan dit.”

⁸⁷ En dat is de reden dat ik geloof dat de gemeente van de levende God iets groters zal gaan zien dan dit. Ze staat op het punt er nu in te stappen, binnenkort, ziet u, want ze hebben het geloofd. Degenen die het hebben afgewezen, vanwege denominationele barrières: ik betwijfel of ze ooit iets zullen geloven. Ziet u? Dingen. . . Of u wandelt in het licht of u bent blind. Licht verblindt, of het toont u het pad.

⁸⁸ Kleine vogels, kwam ik achter, bij het Vrijheidsbeeld. Zorg dat je dat ziet, broeder Thoms, wanneer je daarheen gaat, ziet u. Ze sloegen hun hersens in daartegenaan. En ik zei: “Wat was er aan de hand?”

⁸⁹ Zei: “In plaats van het licht te volgen, in de storm, naar veiligheid toe, probeerden ze het licht uit te slaan. Ze doden zichzelf.”

⁹⁰ Dat is het enige wat er gebeurt, wanneer u tegen het licht in slaat, doodt u uzelf—geestelijk gezien. Wandel gewoon in het licht, zoals Hij in het licht is, dan zullen we gemeenschap met elkaar hebben—alle kerken zouden geloven en verdergaan en van de zegeningen van God genieten. Zou dat niet wonderbaar zijn?

⁹¹ Kijk naar de Samaritaanse vrouw toen ze kwam. Zij was een Samaritaanse nu (geen Jood), een Samaritaanse. En Hij zei: “Geef Mij te drinken.” En het gesprek ging verder.

Dit is voor de nieuwkomers nu.

⁹² En het gesprek ging verder. Nu, zij wist niet dat Hij de Messias was. Hij was gewoon een—een Man, een Jood. Ziet u hoe ze het eerst zei? Ze zei: “Nou, het is niet gebruikelijk dat u Joden zo met een Samaritaanse vrouw spreken.” Zei zei: “Wij hebben geen omgang met elkaar.”

⁹³ Hij zei: “Maar als u wist met Wie u sprak, zou u Mij om te drinken vragen. En Ik zou u water geven dat u hier niet kwam te putten.”

⁹⁴ “Nou,” zei ze, “wacht eens even.” Zij zei: “Wij aanbidden op deze berg en—en u Joden aanbidden in Jeruzalem.”

⁹⁵ Jezus zei: “Maar de ure komt wanneer—wanneer u noch in Jeruzalem of op deze berg zult aanbidden, maar in de Geest. Want God is een Geest; en degenen die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in Geest en waarheid.” Ziet u? Wel, Hij ging verder, voerde het gesprek door tot Hij erachter kwam waar haar probleem lag. Wat . . . weet u waar haar probleem lag? Weet iemand wat er aan de hand was met de vrouw bij de bron? Ze had te veel mannen, nietwaar? Dus zei Hij tegen haar: “Ga uw man halen en kom hier.”

Ze zei: “Ik heb geen man.”

⁹⁶ Hij zei: “Dat is juist. U hebt er vijf; en degene met wie u nu leeft is niet van u.”

⁹⁷ Ze zei: “Meneer!” Let nu op haar. “Meneer, ik bemerk dat U een Profeet bent.”

Als u wat er in de kantlijn staat terugzoekt, zult u erachter komen. “Meneer” in het oorspronkelijke: “Gij zijt—Ik bemerk dat Gij *die* Profeet zijt.” Herinnert u zich dat er in de Bijbel steeds staat: “Die Profeet, bent U ‘die Profeet’?” Welke Profeet was het? Degene waarvan Mozes zei dat Hij zou opstaan.

“Ik bemerk dat U een Profeet bent. Nu, wij zijn onderwezen en wij weten dat wanneer de Messias komt, Hij deze dingen zal doen.” Dat was het teken van de Messias. Klopt dat? Om te weten wat haar probleem was. Zei: “Wij weten dat wanneer de Messias komt, Hij ons deze dingen zal vertellen. Maar Wie bent U?”

Hij zei: “Ik ben Hem, Die tot u spreekt.”

⁹⁸ Ze verliet haar waterpot; ze rende de stad in—ik stel het me voor gewoon met haar hand tegen haar hart— en zei—haar handen tegen haar boezem, gewoon aan het springen—en zei: “Kom, zie een Man, Die mij de dingen vertelde die ik deed. Is dit niet de Messias? Is dat niet precies Degene waarvan de Bijbel zei Die komen zou? Het is een Jood Die daar zit, gewoon een normale

Man, leek op een timmerman. Maar Hij vertelde mij dat ik vijf mannen had, en jullie weten allemaal dat dat de waarheid is. Dit moet wel de Messias zijn.” Klopt dat?

⁹⁹ Nu, Jezus zei: “Een korte tijd, een kleine tijdsduur, en de wereld zal Mij niet meer zien. Maar u zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u. En de werken die Ik doe, zult u ook doen. Zelfs meerdere dan wat Ik hier heb gedaan, zult u doen, want Ik ga heen tot de Vader—keer terug in de vorm van de Geest.”

Het offer is betaald. Het Koninklijke Zaad stierf; het Koninklijke Zaad stond weer op. Nu staat de gemeente gerechtvaardigd door dat te geloven en het Koninklijke Zaad kan in deze mensen komen en hen zelfs mede-erfgenamen maken, zonen en dochters van God.

¹⁰⁰ Nu, voor de rest van u daar, die niet in deze gebedsrij staan: ik vertelde hem om alleen kaarten te geven aan de mensen die . . . toen ik hem vanmorgen opbelde. Hij had me opgebeld, zei: “Wil je erheen gaan om wat kaarten uit te delen, papa?”

¹⁰¹ Ik zei: “Als er minstens tien mensen zijn die niet van de tabernakel zijn.”

¹⁰² Nu, soms, in de tabernakel, roep ik hen en geef ik hen gebedskaarten. U komt terug en zegt: “Wel, hij kende die. Zij waren van de tabernakel. Hij kende hun toestand. Zeker.”

¹⁰³ Dan draai ik het om; ik zeg: “Alleen die niet van de tabernakel, laat die komen. Goed. Jullie van buiten de tabernakel, jullie zullen degenen zijn die in de gebedsrij kunnen komen.”

¹⁰⁴ “O, die kenden wij niet,” zei de tabernakel. “Wij weten niet wat hun probleem is. Misschien heeft hij erover gelogen.” Ziet u?

¹⁰⁵ Dan zeg ik: “Laat niemand komen. Laat de Heilige Geest gewoon de mensen hier selecteren die niet van de tabernakel zijn, die daar gewoon zitten.” Nog—je kunt gewoon . . .

¹⁰⁶ Er is helemaal geen manier om een man tot God te brengen tenzij hij voorbestemd is om een zoon van God te zijn. Er is gewoon geen manier om het te doen. Jezus zei: “Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem trekke.” En dat is de waarheid. Bij alles wat Hij deed, was er iets ertegen. “Als Hij het *zo* deed, had het *zo* moeten zijn. En *zo*, had het weer *zo* moeten zijn.” Ziet u, het is gewoon ongelof. Maar wijsheid wordt gerechtvaardigd door haar kinderen. Dus, u—u ziet het.

¹⁰⁷ Nu, hier. Ik probeer tot—tot deze samenkomst van mensen dit te zeggen: dat Jezus Christus dat Koninklijke Zaad was. Wij zijn het niet; het is Hem. Wij zijn gewoon erfgenamen daarvan—maar alle dingen zijn van ons. Wat als u daar had gestaan die dag toen Simon naderde? En u, niemand . . . Dit is het eerste dat Hij ooit heeft gedaan.

108 Nu, dat zal het eerste zijn voor deze mensen, als Hij het doet. Zij hebben het nooit eerder gezien.

109 Maar toen Simon eraan kwam, een oude visser, niet genoeg opleiding om zijn naam op een blad papier te zetten. De Bijbel zei dat hij “onwetend” was en “ongeleerd.” *En* is een voegwoord; zowel “onwetend als ongeleerd.” En toen, toen Hij naar voren liep, als teken, kracht . . . Jezus, zei Jezus: “Uw naam is Simon.” Wat denkt u dat hij dacht? Wat zou u gedacht hebben als u daar had gestaan? “En uw vaders naam is Jonas. En van nu af aan zult u Petrus worden genoemd.” Wat—wat zou u gedacht hebben? Was de Man zijn gedachten aan het lezen? Wel, wat zou u gedacht hebben? Zou u denken dat dat het teken van de Messias was?

110 Als dat het teken is van de Messias in één tijdperk, moet het het teken van de Messias zijn in het tweede tijdperk, derde tijdperk, vierde tijdperk. In elk tijdperk moet het hetzelfde zijn, want God kan niet veranderen. En hoevelen weten dat de Messias God was? Zeker. Het was de Gezalfde. Zeker. Dus Hij kan niet veranderen. Hij moet hetzelfde zijn.

111 Dat is de reden dat Hij hetzelfde moest getuigen aan de Samaritanen als aan de Joden. Want de drie nationaliteiten mensen zijn Cham, Sem en Jafeths volken; Jood, heiden en Samaritaan.

112 Nu, hebt u het opgemerkt, de Heilige Geest? Hoevelen weten dat Petrus de sleutels tot het Koninkrijk had? Is het u opgevallen? Hij opende het op de dag van Pinksteren voor de Joden. Filippus ging heen en predikte tot de Samaritanen en doopte hen in de Naam van Jezus Christus, maar de Heilige Geest was nog niet over hen gekomen. Ze moesten Petrus laten halen, die zijn handen op hen legde, en zij ontvingen de Heilige Geest. Klopt dat? En in het huis van Cornelius ontvingen de heidenen het. Dat waren ze allemaal. Van toen af staat ze nu gewoon open voor ieder. Dus daar hebt u het, ziet u: Hij moest het openen. God heeft manieren om dingen te doen.

113 Nu: vanmorgen, als Deze Die de belofte aan het Zaad gaf—en als het Zaad hier zit. . . Ik wil geloven dat ieder van u dat is. Als het Zaad hier zit, zal het Zaad zeker de belofte zien. Nu, elk van deze mensen die hier staan hebben hun handen opgestoken dat ze nog nooit eerder in de samenkomsten zijn geweest. Ze zijn onbekenden voor mij. Ik ken er geen één. Zij kwamen hier gewoon binnen. En een paar ogenblikken geleden gaf Billy hun een gebedskaart, en hier staan ze dan. Er zijn er velen van u daar die uw handen hebben opgestoken dat u geen gebedskaarten had en u nog steeds onbekenden hier was. Dat heeft er niets mee te maken. Gelooft u gewoon dat u erfgenaam bent van die belofte. Gelooft u gewoon dat u door Zijn striemen genezen werd. En geloof dat met heel uw hart, en let op Hem.

¹¹⁴ Het enige wat deze gave is, is uzelf gewoon aan Hem onderwerpen. Ik zeg niets; Hij doet het spreken. En als het Zijn Geest van profetie is: de profeet had altijd ZO SPREEKT DE HERE. Het was altijd juist. En twijfel niet aan de leer, want het zal overeen moeten komen met de Bijbel als het God is. God kan niet iets zeggen en er dan op terugkomen en het omdraaien. Het moet de hele tijd door hetzelfde zijn.

¹¹⁵ Nu, u daar, gelooft u, met alles wat in u is, gelooft u. Nu, niet meer bewegen. Blijf gewoon heel stil zitten nu, iedereen.

Gewoon zo langzaam en zachtjes als u kunt.

Het is vanmorgen toevallig dat de eerste persoon die hier staat een man is. Nu, we gaan dit Schriftgedeelte nemen.

¹¹⁶ Nu, ziet u waar ik sta? Hoevelen kunnen dat begrijpen? Hier zijn mannen en vrouwen die hier staan die ik nog nooit in mijn leven heb gezien. Ze zijn zelfs nooit in de samenkomst geweest—en u kunt zien waar zij staan. Zij weten niet wat er gaat gebeuren; ik weet niet wat er gaat gebeuren. Maar God heeft het beloofd. Abraham wist niet wat er zou gebeuren toen hij het mes eruit haalde om Izaäk te doden, maar God had hem beloofd. Daarmee stond het vast. Hij had hem ontvangen als één uit de dood, wetende dat Hij in staat was hem uit de dood op te wekken. Is dat juist? Dus dat maakt het vast.

¹¹⁷ Nu, hier staat een man naast mij—ik heb hem nooit gezien, weet niets over hem. Wij zijn vreemden voor elkaar. Wij kennen elkaar niet. God kent ons beiden.

Nu, door een goddelijke gave—als ik maar door een gave kan. . . Nu, die gaven worden in u geboren. God heeft het zo voorbestemd vóór de grondlegging van de wereld. Hoevelen weten dat? Dus het zou niets zijn wat ik had om de gave te nemen. God koos dat gewoon. Ik heb dat nooit gekozen. Hij koos dat. Ziet u? Zoals de profeten van het Oude Testament en de verschillende mensen, zij waren voorbestemd om het te doen, dit te doen.

¹¹⁸ Nu, als de man ziek is—ik zou hem niet kunnen genezen. Als de man in nood is—het zou ervan afhangen van wat hij nodig had of ik hem kon helpen of niet. Misschien, als het iets was, zoals dat hij. . . een klein iets waar ik hem mee zou kunnen helpen, wel, zou ik het graag doen. Misschien heeft hij een opvliegend karakter. Misschien is hij niet eens een Christen. Misschien is hij een Christen. Misschien is hij een poseur. Ik weet het niet. Wat als hij gewoon een verrassingsaanval is—iemand die binnen is geglipt en hier naar voren is gekomen en zich gewoon als iets uitgeeft? Kijk wat er gebeurt, ziet u; kijk—kijk maar wat er gebeurt. Ik weet het niet.

¹¹⁹ Maar ziet u, u staat hier, dan kunt u volkomen in de wetenschap staan dat als God een belofte heeft gedaan, God Zijn belofte nakomt. Ziet u? Nu, als God Zijn belofte nakomt, tussen, hier nu aan deze mensen; hoevelen zullen er daar gaan zitten en

met heel uw hart gaat u het geloven? Met heel uw hart gaat u het geloven? Geloof u mij dan gewoon.

¹²⁰ Nu, laten we eens zien. Laten we een Schriftgedeelte nemen. Nu, Simon Petrus kwam tot de Here Jezus. En toen hij bij de Here Jezus aankwam, vertelde de Here Jezus hem wie hij was; en—en vertelde hem dingen over zijn leven. Wel, dezelfde Jezus leeft vandaag. Hij...Geloof u dat Hij uit de dood is opgestaan? Geloof u dat die Messiaanse Geest vandaag de dag in de gemeente leeft, net zoals altijd? Goed.

¹²¹ Nu, u in het gehoor, die geen gebedskaart heeft, kijkt u deze kant op en zeg: "Here!" Natuurlijk zijn er geen gebedskaarten in het gehoor, ik heb ze allemaal hier staan. U in het gehoor, zeg: "Here, raakt U mij aan," kijk wat er gebeurt, kijk gewoon wat er gebeurt. Goed...?...

¹²² Nu, meneer, als er enige manier in de wereld bestond om u te helpen, zou ik het doen. Ziet u, ik ben gewoon—wij zijn gewoon vreemden hier en ik—ik ontmoet u voor de eerste keer. Maar ik ben verantwoordelijk, als een prediker, om de waarheid te vertellen, en een getuige te zijn van Jezus Christus. En nu, ik wil niet dat u mij iets vertelt. Ik wil gewoon dat u mij antwoordt of het de waarheid is of niet, en laat Hem het dan doen. En als Hij het zal doen op dezelfde manier hier op het podium door dit lichaam als Hij door Jezus' lichaam deed!

Dat is God in Christus. Jezus zei: "Ik doe niets tot de Vader, Die in Mij is, het Mij toont. Hij vertelt mij wat Ik moet doen." Dus het was niet Jezus Die het de vrouw vertelde. Het was de Vader in Hem Die het de vrouw vertelde. Het was—was niet Jezus Die wist wie Simon Petrus was, het was de Vader Die in Hem woonde Die wist wie Simon Petrus was. Dat is het. Ziet u? Dat is het.

¹²³ Ik kan u nu vertellen dat u een Christen bent, ja meneer, want u hebt een—een verwelkomende geest, die warm vibreert. En hij—hij is een gelovige. Hij is een Christen. En u lijdt aan een zenuwaandoening die u maagklachten geeft. Is dat juist? [De broeder zegt: "Dat is juist."—Red.] Zie? Ziet u? Nu, dat is precies...Hoe heeft dat...? Hoe wist ik dat? Hoe in de wereld zou ik dat ooit weten? Wij hebben elkaar nooit eerder gezien. Dat is waar. Nietwaar? ["Dat is waar."] Misschien zal Hij u nog iets over uzelf vertellen. Ik zal het u vertellen. Hier is iets. Ik zie een vrouw bij u. Zij is met u. Het is uw vrouw. Zij heeft ook wat hulp nodig. Ja meneer. Geloof u dat God mij hier kan vertellen wat er aan de hand is met uw vrouw? ["Ik weet dat Hij het kan."] Goed, meneer. Zij heeft een hartkwaal en complicaties. Dat is juist. Nietwaar? Nervositeit ook. Ja meneer. Nu, u komt niet uit deze stad. U gaat *deze* kant op als u naar huis gaat, en gaat naar Cincinnati. Dat is juist. U komt uit Cincinnati, Ohio. Uw naam is Milliken. Keer terug, ga terug naar huis, worde gezond. De Here

zal u zegenen en u zult genezen worden, u en uw vrouw. God zegene u.

Kom, meneer. Gelooft u? Nu, heb gewoon geloof. Twijfel niet.

¹²⁴ Wees nu heel eerbiedig. Iedereen nu, wees gewoon heel eerbiedig, blijf stil. Ziet u, de Heilige Geest is zo timide. Hoevelen weten dat? Gewoon heel timide, de Heilige Geest, ziet u—elke kleine onderbreking stoort Hem.

¹²⁵ Volgens de dokters moet u gelijk sterven aan een hartkwaal. Dat is juist. U bent hier vanuit Chicago gekomen, meneer Mosley. Uw voornaam is Theodore. Gelooft u God? [De broeder zegt: “Ja.”—Red.] Ga dan naar huis en leef, in de Naam van Jezus Christus, en wees gezond. God zegene u.

¹²⁶ Gelooft u God? [De zuster zegt: “Jazeker. Ja, meneer.”—Red.] U lijdt aan een aandoening aan uw been. U komt ook van buiten de stad. U komt uit Owensboro, Kentucky. Uw naam is mevrouw Lamb. Ga terug naar huis en worde gezond.

¹²⁷ De dame die daar zit, ook uit Owensboro. U hebt een abces hier op uw borst. U moet morgen geopereerd worden. Ga, geloof en leef.

¹²⁸ Gelooft u, meneer? [De broeder zegt: “Ja.”—Red.] Wij zijn onbekenden voor elkaar. Uw naam is meneer Gilmore. Dat is juist. U komt uit Anderson, Indiana, waar de grote Church of God beweging is. Dat is juist. U staat hier voor uw gedeeltelijk aangevochten dochter. Ze is gedeeltelijk verlamd. Gelooft u? Ga dan naar huis en tref haar aan zoals u gelooft. Goed. God zegene u. Heb geloof! Geloof!

¹²⁹ Gelooft u met heel uw hart, meneer? [De broeder zegt: “Ja meneer.”—Red.] U komt uit Indianapolis. U bent een prediker van het Evangelie. Dat is uw vrouw. Mm-hm. Zij heeft ook te lijden. Zij heeft een slokdarmprobleem, in de slokdarm. De dokter . . . Heeft hartproblemen; beetje nerveus. Ik zie dat zij doof is in haar oor. Wat . . . Kom hier.

Gij dove geest, in de Naam van Jezus Christus beveel ik u bij de levende God: kom uit de vrouw.

Nu, u kunt mij nu goed horen. U kunt allebei naar huis en gezond zijn. Ga terug naar uw huis. U hoort mij en u bent in gezond. U zult in orde zijn.

¹³⁰ Gelooft u met heel uw hart? Heb gewoon geloof in God. Geloof!

¹³¹ Die ouwe artritis en zo is een vreselijk slecht iets. Gelooft u dat God u gezond zal maken? Loop daar dan regelrecht heen. Ga naar huis, geef lofprijzing aan Zijn Naam en zeg: “Dank U, lieve Here Jezus.”

De reden dat ik dat zo snel opving: deze vrouw had hetzelfde—artritis.

Geloof u dat God u gezond zal maken? [De broeder zegt: "Ja."—Red.] Goed, meneer. Loop daar dan gewoon regelrecht heen en zeg: "Dank U, Here Jezus," en ga naar huis.

¹³² Goed, zuster, keer u gewoon om en ga terug en geloof. U bent verstijfd in uw knieën, hierzo, en uw hartkwaal, enzovoort. Keer u gewoon om en ga terug naar huis, zeg: "Dank U, Here Jezus," en worde gezond. Geloof met alles wat in u is.

¹³³ Geloof u? En daar dan, sommigen van jullie mensen: gelooft u?

¹³⁴ Kleine dame die daar zit, met zwart haar, met epilepsie: gelooft u dat God u gezond zal maken? Accepteert u het? Goed. Als u het zult, zal Hij het doen.

¹³⁵ Hier zit een prediker die hier zit; u wilt een nauwere wandel met God, nietwaar, meneer? Geloof u dat God het voor u zal doen? Steek uw hand op en zeg: "Ik aanvaard het." Mm-hm.

¹³⁶ Deze dame die hier zit gooid haar hand neer. Zij heeft geestelijke problemen waar ze aan denkt. Dat is juist.

¹³⁷ Hier is een kleine dame hier die zich afvraagt of ze haar baby zal krijgen. Dat is juist. U bent in een van mijn samenkomsten geweest. Ik heb u bij God een baby beloofd. Nietwaar? Goed. Ga dan naar huis en krijg hem. Wees er niet langer bezorgd over.

¹³⁸ Geloof u met heel uw hart, u allen? Geloof ieder van u? Het Zaad van Abraham zal de poort bezitten—de poort van de vijand. Bent u het Zaad van Abraham, door Jezus Christus? Steek uw handen omhoog als u dat bent.

Leg dan uw handen op uw buurman, op uw buurman, op elkaar. Leg uw handen op elkaar. Bezit de poort nu. Het is van u. Het behoort u toe. "Het gebed des geloofs zal de zieke behouden; God zal hen oprichten." Goed, bid op uw eigen manier. Bid zoals u in uw kerk doet. Bid nu voor de mensen die bij u zijn. Leg uw handen op elkaar en bid.

¹³⁹ Here Jezus, wij komen in die grote almachtige Naam van het Koninklijke Zaad, het Zaad van Abraham, Die hem beloofd werd op de berg waar U voorzag in een lam; en dat lam in de woestijn zette, een mysterieus iets, net zoals U gisteren met die eekhoorns deed.

Ik bid, o Here God, dat U kracht zult zenden, een geloof. En laat elk Zaad. . . Ik weet dat ze het zullen, Here, omdat U zei: "Het Zaad van Abraham." En als er hier enigen zijn geweest die hebben gedaan alsof ze het Zaad zijn en niet het Zaad zijn, vergeef hen dat zij het alsof deden, of deden alsof. En moge de Heilige Geest nu hun ziel in vuur en vlam zetten met levend geloof. Laat de Heilige Geest in elk hart komen en iedereen hier genezen. Ze hebben hun handen op elkaar.

Het Koninklijke Zaad zei: "Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. Als zij de handen op de zieken leggen, zullen zij

herstellen.” En Degene Die de belofte deed, is nu tegenwoordig en toont dat Hij hier is. Daar is het Zaad met hun handen op elkaar. “Deze tekenen zullen hén volgen die geloven.” Moge de Heilige Geest door elk van hun handen stromen, tot in de harten van de mensen, tot in de lichamen, en iedereen genezen die in goddelijke tegenwoordigheid is. Sta het toe, Here.

Ik bestraf de duivel. Ik bestraf alle ongelooft. Ik bestraf elke onreine geest. Ik bestraf elke die zich voorgeeft. Ik bestraf alles wat in strijd is met Gods Woord. En laat de Heilige Geest Zijn plaats nu door geloof innemen in het hart van de mensen. Moge elke ziekte en elke kwaal, elke aandoening de mensen verlaten, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

¹⁴⁰ Nu, Zaad van Abraham, u van de koninklijke linie, u van de belofte, door de genade en hulp van God—hoevelen van u kunnen uw hand opsteken en zeggen: “Ik heb ontvangen waar ik om vroeg”? Dank u. Dat is het. Dat is waar de belofte voor is. Dat is waar de belofte voor gegeven is: dat u een erfgenaam van alle dingen mag zijn door Jezus Christus Die u gered heeft. Hij redde u van zonde. Hij redde u van ziekte. Hij redde u van de dood. Hij redde u van de hel. Hij redde u van het graf.

¹⁴¹ U zegt: “Broeder Branham, maar we gaan allemaal het graf in.” Maar het graf kan ons niet vasthouden. Hij ging er ook naartoe, maar het kon Hem niet vasthouden. Zeker kan het Hem niet vasthouden.

¹⁴² “Wel, broeder Branham, ik ben zo verzocht.” Hij was dat ook. Maar Hij redde u van verzoeking.

¹⁴³ “Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het kwade.” Ziet u, Hij heeft het gedaan. Het is allemaal van u. Alles behoort u toe, door Jezus Christus. Hij geeft u alles vrijelijk. Er hoeft niet voor betaald worden of niets. Het behoort nu gewoon u toe. Bent u er niet blij om? Bent u niet blij omwille van Hem? God zij dank.

¹⁴⁴ Nu, er zal dienst zijn vanavond. Ja. Het is vanavond—half acht vanavond. Ik zal de voorganger het u laten vertellen. Kom maar. Kom maar.

Nu, volgende zondagmorgen, zo de goede Heer het wil, zal ik terug zijn om voor de zieken te bidden, in de tabernakel, of waar ook.

59-1108 De Poorten Van De Vijand In Bezit Nemen
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org